

Təsadüfi görüşün unudulmazlığı

seynqulu tərəfindən kiçildilibmiş.

Ötən əsrin 70-ci illərində mən C.Cabbarlının demək olar ki, o vaxt üz-
də olan bütün bədii əsərlərini, S. Dağlı-
nın ona həsr olunmuş “Bahar oğlu” ro-
manını, eləcə də yazıçı haqda xeyli xatirə
yazılar oxumuşdum. Heç vaxt onun
doğum tarixi ilə bağlı belə bir fərqli rə-
qəmə rast gəlməmişdim. Odur ki, mənə
çox qəribə gəlirdi. Doğrudanmı, belə bir
məşhur şəxsiyyətin doğum tarixi ilə bağ-
lı bu qədər qeyri-dəqiqlik ola bilərdi?
Əlbəttə, əgər o zaman eşitdiklərim həqiqət
idisə. Çox güman ki, C.Cabbarlının
doğum tarixi ilə bağlı dediklərin Sona
xanım səhv etmirdi. Çünki o, Cəfərin ya-
xın qohumu - doğmaca əmisi qızı idi və
onu evlilik zamanına qədər də tanıyırdı.

Digər tərəfdən ədəbin ilk dram ədəri
olan “Vəfalı Səriyyə”ni on üç yaşda yaz-
ması da qətiyyənlə inandırıcı görünür.
1912-ci ildə yazılmış bu əsər kifayət qə-
dər ciddi bir əsərdir. Onun adı bir kö-
mürçü ailəsində doğulduğunu, on üç
yaşlı uşağın kifayət qədər təhsilinin və
həyat təcrübəsinin olmadığını, hələ mək-
təbə də bir qədər gec getdiyini nəzərə al-
saq, şübhələrimizin əsaslı olduğu qənaə-
tinə gələrik.

Bu gün az ömründə xariqələr yarat-
mış böyük ədibin haqqında müasir gənc-
lik nə bilir? Bu barədə düşünəndə ürə-
yimdə bir nisgil baş qaldırır. Televiziya
verilişlərinin birində tanınmış bir mü-
ğənniyə C.Cabbarlının şəklini göstərmiş
kimliyini soruşdular, tanımadı...

Rahil MƏMMƏD

Sabirabad

2014-cü ilin noyabrında Elnarə Aki-
movanın “Ədəbiyyat qəzeti”ndə çap
etdirdiyi “Mən şeirəm özüm...” adlı
məqaləsi mənə bu yazını yazmağa sti-
mul verdi.

1970-ci ilin gözəl bahar günlərindən
biri idi. Elektrik qatırı ilə Buzovna isti-
qamətində gedirdim. Qatara yenidən əy-
lənmişdim. Etiraf edirəm ki, mən hansısa
nəqliyyat vasitəsi ilə uzaq yol gedərkən
fikirləşməyi çox xoşlayıram. Adətən
üzrə özümə yenə də münasib bir yer se-
çib əyləşdim. Gözlərimi vaqonun pən-
cərəsindən bayıra zilləyərək düşüncələrə
dalmaq istəyirdim. Elə bu zaman vaqo-
nun orta hissəsindəki üzbəüz oturaçaq-
larda, məndən sağ tərəfdə oturan beş-
altı qadın diqqətimi cəlb etdi. Qadınların
diqqəti onlarla bərabər oturmuş təxmi-
nən 60-65 yaşlarında olan əsmər bənizli
bir qadında idi. O saat bilinirdi ki, yaşlı
qadın kimdirsə adı adam deyil. Ona
suallar verir, böyük bir maraqla verdiyi
cavablara qulaq asırdılar. Qadınlar tez-
tez “Cəfər müəllim” adını hallandırır-
dılar. “Cəfər müəllimin evdə xasiyyəti ne-
cə idi?” “Bu az ömründə bu qədər işləri
necə görə bilmişdi?” və s. suallara qadın
təmkinlə cavab verir, tez-tez qəhərlənir-
di. Necə oldusa, xanımlardan biri yaşlı
qadına adı ilə, “Sona xanım” - deyə mü-
raciət etdi. Elə bil yuxudan ayıldım. Ba-
yaqdan adı çəkildikdən C.Cabbarlı, qadı-
nın isə onun həyat yoldaşı Sona xanım
olduğunu başa düşdüm. Pəncərə qarşı-
sında oturub xeyallara dalmaq tamam
yadımdan çıxdı. On doqquz yaşlı gənc
üçün o dövrdə şəklini kitablarda gördü-
yü böyük bir yazıçının həyat yoldaşını
canlı şəkildə görmək adı hadisə deyildi.
Bütün diqqətimi toplayıb qadınların
söhbətinə qulaq asırdım. Bu söhbətlər-
dən çoxunu qəzet və jurnallardan, kitab-
lardan oxumuşdum. Mənim üçün yeni
olan isə Sona xanımın C. Cabbarlının
doğum tarixi ilə bağlı dedikləri oldu. So-
na xanım suallardan birinə cavab verər-
kən onun doğum tarixinin 1899-cu il
yox, 1896-cı il olduğunu qeyd etdi.
Onun dediyinə görə, Cəfərin yaşı onu
məktəbə qoyarkən böyük qardaşı Hü-